

VII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 1Sa 26:2.7-9.12-13.22-23)

Lugemine esimesest Saamueli raamatust:

Neil päevil läks Saul koos kolmetuhande valitud mehega Siifi kõrbesse Taavetit otsima. Aga öösel tulid Taavet ja Abisai Sauli laagrisse, ja vaata, Saul magas laagri keskel. Tema oda seisis püstilööduna ta peatsis; tema väepealik Abner ja rahvas magasid tema ümber. Ning Abisai ütles Taavetile: “Täna on Jumal su vaenlase sinu kätte andnud. Luba nüüd, et ma löön ta odaga maa külge – üheainsa löögiga, teist pole tema jaoks tarvis.” Aga Taavet vastas talle: “Ära tapa teda, sest kes võiks panna oma käe Jumala salvitu külge ja jääda karistusega.” Ning Taavet võttis oda ja veekruusi Sauli peatsist ja nad läksid oma teed. Keegi ei näinud seda, keegi ei pannud tähele ega ärganud, vaid nad kõik magasid, sest Issand oli lasknud raskel unel langeda nende üle. Siis läks Taavet üle oru teise nõlva ja seisis mäetipus, nii et ta oli laagrist juba kaugel. Ja ta hüüdis rahvast ja Abnerit, Neeri poega, ning ütles: “Vaata, siin on kuninga oda, tulgu nüüd üks sõjasulastest sellele järele. Issand aga tasub igäühele tema õigluse ja truuduse eest. Sest Issand andis sind täna minu kätte, kuid mina ei tahtnud panna oma kätt Issanda salvitu külge.”
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 103:1-2. 3-4. 8.10. 12-13.)

R: Issand on armuline ja halastaja.

Kiida, mu hing, Issandat
ja kõik, mis minu sees on, tema püha nime.

Kiida, mu hing, Issandat
ja ära unusta kõiki tema heategusid.

R:

Tema annab sulle andeks kogu su ülekohtu,
teeb sind terveks kõikidest haigustest.

Ta päästab sinu elu hukatusest,
kroonib sind helduse ja halastusega.

R:

Issand on halastaja ja armuline,
kannatlik ja rikas heldusest.

Tema ei tee meile meie pattude järgi
ega tasu meile kätte meie ülekohut mööda.
R:

Nii kaugel kui koit on loojangust,
nii kaugemale viib ta meist meie patud.
Otsekui isa halastab oma laste peale,
nõnda halastab Issand kõikide peale, kes teda kardavad.
R:

(Teine lugemine 1Ko 15:45-49)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, Aadam, esimene inimene, sai elavaks hingeks; viimne Aadam aga elavakstegevaks
vaimuks. Kuid esimesena ei tule vaimne, vaid maine. Esimene inimene sai maamullast võetud ja oli
põrm. Teine inimene on taevast. Kui esimene inimene oli maine, siis samasugused on ka tema
järeltulijad. Aga kui teine inimene on taevast, siis samasugused on ka taevalised. Ja nõnda nagu me
oleme olnud maised, nii saame meiegi taevalisteks.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Sa 3:9; Jh 6:68b)

Halleluuja. Räägi, Issand, sest sinu sulane kuulab.
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 6:27-38)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal rääkis Jeesus oma jüngeritele ja rahvale: “Ma räägin teile, kes te kuulete: armastage oma
vaenlasi ja tehke head neile, kes teid vihkavad; õnnistage neid, kes teid neavad ja palvetage nende
eest, kes teid halvasti kohtlevad.
Ja kui keegi lööb sind vastu põske, siis pööra temale ka teine, ning kui keegi võtab sinult kuue, siis
ära keela talle ka särki. Anna igauhele, kes sinult palub, ja kellelki, kes võtab sinu oma, ära nõua
tagasi.
Ja nõndasamuti nagu teie tahate, et inimesed teile teeksid, nii tehke teie neile. Sest kui te armastate

ainult neid, kes teid armastavad, millist tänu te selle eest ootate? Eks patusedki armasta neid, kes neid armastavad. Ja kui te teete head neile, kes teile head teevad, mis tänu te selle eest ootate? Ka patused teevad nõndasamuti. Ning kui te laenate neile, kellelt loodate tagasi saada, millist tänu te selle eest ootate? Patusedki laenavad patustele lootuses kõik tagasi saada. Teie aga armastage oma vaenlasi, tehke neile head ja laenake ilma midagi tagasi lootmata. Siis saab teie tasu suur olema ja te olete Kõigekõrgema lapsed. Sest tema on lahke ka tänamatute ja kurjade vastu. Olge armulised, nii nagu teie Isa on armuline. Ärge mõistke kohut, siis ei mõisteta ka teie üle kohut. Ärge mõistke hukka, siis ei mõisteta ka teid hukka. Mõistke õigeks, siis mõistetakse ka teid õigeks. Andke, siis antakse ka teile – rikkalikult, tihedaks vajutatult, raputatult ja kuhjaga mõõduga. Sest sama mõõduga, millega teie mõõdate, sellega mõõdetakse teile tagasi.”

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kas Jumal tahab inimest kiusata? Kui Jumal ei oleks Jumal, vaid inimene, siis võiks öelda, et kogu meie maine elu on üks puhas kius. Selle asemel, et meile juba instinktide tasandil selgeks teha, mis on elu mõte, paneb ta meid selle üle eluks ajaks pead murdma – ja täit selgust ei saagi me siin maailmas kätte. Kuid Jumal ju teab, miks ta meid lõi, seega võiks ta seda siis ka lahkesti ilmutada, ja nii selgesti, et kellelgi ei jääks mingit kahtlust.

Aga ei, Jumal ei ole inimene... Sellepärast me ei söandagi öelda, et Jumal meid kiusab, vaid leiame talle rohkesti õigustusi, miks tema just niisugune käitumine on õige ja Jumala vääriline. Me kasutame eufemisme ja ütleme selle asemel, et ta “paneab meid proovile”, “katsub meid läbi”, “saadab meile katsumusi”. Meile jääb siiski lootus, et ta kiidab meid, kui me katsumustes püsima jääme ega hakka omakorda Jumalat kiusama või temas kahtlema.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jumal ei ole inimene, aga meie oleme Jumala lapsed; mitte küll nii otse kui seda oli Jeesus, kuid tema kaudu oleme meiegi saanud Jumala ees lapseseisuse. Seda küll, aga lapsed kasvavad ju suureks, saavad täiskasvanuks ja siis sünnivad neile omakorda lapsed... kas nemad on nüüd Jumala lapselapsed? Tegelikult umbes nii võib seda isegi näha – aga vaid seni, kuni need lapsed saavad ristitud ja hakkavad kristliku kasvatuse kaudu kord ise oma jumalikku lapseseisust teadvustama.

Kuid Jeesuse õpetuse järgi pole Jumala lapselapsed mitte ainult kristlaste bioloogilised järglased, vaid kõik inimesed, kes pole Kristust veel tundma õppinud. Neile kõigile on Jumal andnud

võimaluse saada Jumala lasteks, ja seega on juba pöördunud kristlased pandud siin hoopis lapsevanema rolli.

Lapsest täiskasvanuks saamine on protsess, mis on inimesele loomuomane, nii nagu kasvatuski. Aga kuidas lapsi õpetatakse? Kas ainult ranguse kaudu, et igale halvale teole järgneb kohe karistus? Tervemõistlik inimene saab aru, et ainult rangusele rajanev kasvatus töötab sama halvasti kui vastupidine ehk vabakasvatus, või hetke moesõnaga nn “leebe kasvatus”. See tähendab: kui vanemad jätavad karistamise täieni saatuse hooleks, andmata endale aru, et saatus on enamasti hoopis halastamatum kasvataja.

Lastele tuleb seega õpetada elu mõlemat külge: nii seda, et ülekohtule järgneb karistus ja tegude eest tuleb kord vastutada, kui ka andestamist, eriti juhtudel, kui vigu on tehtud teadmatuses või kogenematuses, mitte hoolimatuses või kurjast tahtest. Sest vaevalt suudab inimene õppida andestama, kui talle endale ei ole andeks antud, kui tema eksimustele on reageeritud alati inimväärlikust alandava häbistamisega. Nii võib inimesel kaduda mõte oma vigu endalegi tunnistada. Endale oma vigade tunnistamine on aga igasuguse moraalse arengu nurgakiviks. Ja moraalne areng on omakorda õndsakssaamise nurgakiviks.

Armsad õed ja vennad, võibolla on mõttekujundid teise põse ettepööramisest või võlgade kinkimisest tõesti veidi üle pakutud. Nagu olla öelnud üks poksija: kui keegi lööb teda vastu ühte põske, siis keerab ta teise – aga kui ka sinna löök tuleb, siis pole enam vaja olla suuremeelne, siis tohib juba vastu anda! Sest ütleb ju ka apostel Paulus, tsiteerides Jeesuse sõnu, et õndsam on anda kui võtta! (Ap 20:35) Pidagem siiski meeles, et ilma andestamata, ilma uut võimalust pakkumata, on kasvatuses raske oodata häid tulemusi.

On muidugi suur Jumala arm, kui meil ei tule elus kordagi kohtuga tegemist teha, kui me ei pea sinna kedagi kaebama ega seal ise süüdistatuna seisma. Kui see aga peaks juhtuma, siis ei tohi me unustada Jumala kohut, sest tema on töötanud meile mõista õigust selle järgi, kuidas meie tema lastena oleme käitunud oma lastega ja võlg-lastega. Aamen.